

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra MED KUL OG KRIDT SKITSER (FORAAR 1872)

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 83. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-drachmann01-shoot-idm139703123599648.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Et andet Sted stod Døren paa Klem. Neapolitaneren og jeg kigede ind og saa' da i det store Rum, belyst af en osende Lampe foran et Madonnabillede i en Niche, en hel Familie, bestaaende af voksne og Børn, Mand, Kone og et Par nydelige unge Piger, i et meget let Kostume, henslængte paa nogle Madrasser. Jeg vilde hurtigt trække mig tilbage, men den ufortrødne Italiener stødte først Døren helt op, greb saa nogle Akkorder paa Guitaren og sang nu med buldrende Stemme nogle skæmtefulde Strofer til de forvirrede skønne, der havde rejst sig over Ende og med lydelige Skrig fik hele den søvndrukne Familie paa Benene. Vi skyndte os af Sted til de andre, der imidlertid endelig havde fundet vort bortrømte Skibsmandskab, og efter en hel Del Anstrængelser lykkedes det vore forenede Kræfter at gøre vort Fartøj flot. Det var maaske ogsaa paa høje Tid, at vi kom til Søs, thi allerede viste sig flere dunkle Skikkelser, der styrede deres Gang ned mod Stranden, rimeligvis for at give Rolighedsforstyrrelserne en sidste Hilsen med paa Vejen. Jeg kom uvilkaarlig, ved her under saa fremmede og næsten eventyrlige Forhold at forlade Siciliens Østkyst, til at tænke paa Odysseus, der flygter med sit ene tiloversblevne Skib fra de "Mændødelæggende Læstrygoner". Skikkelserne paa Stranden tog sig i det mindste i det usikre Lys helt overnaturlige ud, og paa Smaasten og Skældsord manglede det heller ikke.